

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 5To/23/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8307010129
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 04. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Rešatková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8307010129.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Evy Rešatkovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Mariána Mačuru na verejnom zasadnutí konanom dňa 07.04.2021 v Prešove, v trestnej veci proti obžalovanému H. M. pre trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, o odvolaní obžalovaného a okresného prokurátora proti rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/28/2007 zo dňa 04.03.2020, jednomyseľne takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. poriadku z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku

obžalovanému H. M., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom R., F. XXXX/XX

pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/28/2007 zo dňa 07.11.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/18/2012 zo dňa 21.06.2012, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005

u k l a d á

podľa § 248 ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 s použitím § 35 ods. 2, 3 Tr. zákona s ú h r n ý trest odňatia slobody v trvaní 2 (dvoch) rokov nepodmienečne.

Podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona ho pre výkon uloženého trestu z a r a d ť u j e do I. (prvej) nápravnovýchovnej skupiny.

Podľa § 49 ods. 1 a § 50 ods. 1 Tr. zákona trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zákona súčasne z r u š u j e v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/203/2007 zo dňa 18.11.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/10/2009 z 21.05.2009 výrok o uloženom treste, ktorým mu bol za prečin marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Tr. zákona účinného od 01.01.2006 uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili svoj podklad.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/28/2007 zo dňa 04.03.2020 bol obžalovaný H. M. uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 na tom skutkovom základe, že

ako konateľ firmy F. J., spol. s r. o., J. L. XXX, R., na základe leasingovej zmluvy č. 11100065 zo dňa 20.10.2004 s M. Z. R., a. s. P. X. X, L., užíval stroj - Vysokorýchlostný extrúder KMH-65, výrobné číslo 0426502, avšak leasingové splátky od mesiaca august 2005 neplatil, dňa 24.10.2005 mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy a výzva na vrátenie predmetu leasingu, čo nerešpektoval a stroj aj napriek ďalším kontaktom zo strany majiteľa odmietol odovzdať a nakladal s ním ako s vlastným, čím pre majiteľa M. Z. R., a. s. P. X. X, L. bola spôsobená škoda vo výške 2.027.316,- Sk /68.788,20 €,

za čo mu bol podľa § 248 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 1, 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 s použitím článku 6 ods. 1 a článku 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 9 mesiacov, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2005 zaradený do I. /prvej/ nápravno-výchovnej skupiny.

Zároveň bol zrušený rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/203/2007 zo dňa 18.11.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/10/2009 zo dňa 21.05.2009, čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení M. Z. R., a. s., P. X. X, L., E. R. - R. M., K. XX, R. X. Y., a S R., spol. s r. o., Y. XX, L. /po zmene sídla V. XX, L./, odkázaní s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie obžalovaný ihneď po jeho vyhlásení a prokurátor v zákonnej lehote proti výroku o treste.

Obžalovaný v písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že vzhľadom k tomu, že konanie trvá už 13 rokov, došlo v jeho prípade k porušeniu práv na spravodlivý proces, pričom obnova konania čo do výšky trestu mu bola povolená už v roku 2013. Berúc do úvahy uvedené mal za to, že uložený trest je nezákonný, neprimeraný a arbitrárny, a tak navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a trestné stíhanie proti nemu zastavil.

Prokurátor po rekapitulácii výrokov napadnutého rozsudku vyslovil, že trest uložený okresným súdom je vzhľadom na závažnosť spáchaného skutku a osobu obžalovaného H. M. neprimerane nízky, a preto navrhol zrušiť napadnutý výrok o treste a uložiť obžalovanému prísnejší súhrnný trest odňatia slobody.

Na podklade takto riadne a včas podaných odvolaní obžalovaným a prokurátorom ako osobami na to oprávnenými krajský súd, nezistiac dôvody zrušenia napadnutého rozsudku postupom podľa § 316 ods. 3 Tr. poriadku, v zmysle § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým odvolatelia podali odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc i na chyby odvolaním nevytýkané, pokiaľ by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1, a zistil že odvolania sú dôvodné.

Odvolací súd v prvom rade preskúmal postup konajúceho súdu, ktorý predchádzal napadnutému rozsudku z hľadiska jeho legálnosti, pričom nezistil žiadne podstatné chyby v konaní. Obžalovaný mal totiž možnosť vyjadriť sa ku dôkazom vykonaným na hlavnom pojednávaní vo vzťahu ku výroku o treste, mal možnosť navrhnúť vykonanie dôkazov a vyjadriť sa v rámci záverečnej reči a posledného slova.

Na hlavnom pojednávaní boli konajúcim súdom vykonané dôkazy podľa pravidiel predpísaných procesným predpisom, preto o výsledky vykonaného dokazovania sa mohol konajúci súd opierať a mohol z nich vyvodzovať svoje závery vo vzťahu ku výroku o treste. Ostatne, obžalovaný spôsob vykonania dôkazov ani rozsah vykonaného dokazovania nenamietal.

Z obsahu trestného spisu je zistiteľné, že obžalovaný H. M. bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/28/2007 zo dňa 07.11.2011 uznaný vinným z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, ods. 4 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 na tom skutkovom základe, že ako konateľ firmy F. J., spol. s r. o., J. L. XXX, R., na základe leasingovej zmluvy č. 11100065 zo dňa 20.10.2004 s M. Z. R., a. s., P. X. X, L., užíval stroj - Vysokorýchlostný extrúder KMH-65, výrobné číslo 0426502, avšak leasingové splátky od mesiaca august 2005 neplatil, dňa 24.10.2005 mu bolo doručené odstúpenie od zmluvy a výzva na vrátenie predmetu leasingu, čo nerešpektoval a stroj aj napriek ďalším kontaktom zo strany majiteľa odmietol odovzdať a nakladal s ním ako s vlastným, čím pre majiteľa M. Z. R., a. s. P. X. X, L. bola spôsobená škoda vo výške 2.027.316,- Sk /68.788,20 €/, za čo mu bol podľa § 248 ods. 4 Tr. zák. za použitia § 35 ods. 1, 3 Tr. zák. účinného do 31.12.2005 uložený súhrnný trest odňatia slobody v trvaní 6 rokov a 4 mesiacov nepodmienečne, pre výkon ktorého bol podľa § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zák. účinného do 31.12.2005 zaradený do I. /prvej/ nápravnovýchovnej skupiny. Zároveň bol zrušený rozsudok Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/203/2007 zo dňa 18.11.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/10/2009 zo dňa 21.05.2009, čo do výroku o treste a spôsobe jeho výkonu, ktorým bol odsúdený podľa § 348 ods. 1 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia a podľa § 288 ods. 1 Tr. por. boli poškodení: M. Z. R., a. s., P. X. X, L., E. R. - R. M., K. XX, R. X. Y. a S. R., spol. s r. o., Y. XX, L. /po zmene sídla V. XX, L./, odkázaní s nárokom na náhradu škody na občianske súdne konanie. Rozsudok nadobudol právoplatnosť 21.06.2012 po tom, čo Krajský súd v Prešove uznesením sp. zn. 2To/18/2012 z 21.06.2012 podľa § 319 Tr. por. zamietol odvolanie obžalovaného H. M..

Z obsahu spisu v ďalšom plynie, že uznesením Okresného súdu Humenné sp. zn. 2Nt/10/2013 z 11.09.2013 bola podľa § 394 ods. 1 Tr. por. povolená obnova konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde v Humennom pod sp. zn. 3T/28/2007 proti odsúdenému H. M. v prospech obvineného a podľa § 400 ods. 1 Tr. por. bol zrušený výrok o treste rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/28/2007 zo dňa 07.11.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/18/2012 zo dňa 21.06.2012.

Konajúci súd vykonával dôkazy iba vo vzťahu ku výroku o treste, ktorý bol v konaní o povolení obnovy konania zrušený.

Obžalovanému bol uložený súhrnný trest so zreteľom na zistenie, že prerokovaný trestný čin bol obžalovaným spáchaný v roku 2005 a po jeho spáchaní bol obžalovaný rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/203/2007 zo dňa 18.11.2008 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/10/2009 zo dňa 21.05.2009 uznaný vinným z trestného činu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona za skutok spáchaný dňa 02.09.2007, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov, pre výkon ktorého bol zaradený do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, a trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov na dobu 4 rokov. Okresný súd vo svojom rozhodnutí konštatoval, že pri určovaní druhu a výmery trestu vychádzal zo základných zásad pre ukladanie trestov a trest ukladal podľa Trestného zákona č. 140/1961 účinného do 31.12.2005 bez použitia tzv. asperačnej zásady, pričom mu uložil trest odňatia slobody v trvaní 2 rokov a 9 mesiacov, ktorý považoval za spravodlivý, primeraný a postačujúci na nápravu obžalovaného. Pri ukladaní trestu zohľadnil najmä to, že od spáchania trestného činu uplynula dlhá doba.

Podľa § 31 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne na stupeň nebezpečnosti trestného činu pre spoločnosť (§ 3 ods. 4 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>>), na možnosť nápravy a pomery páchatel'a. Ak súd prijme záruku za nápravu páchatel'a, vezme do úvahy tiež výchovný vplyv toho, kto záruku ponúkol a uloží trest so zreteľom na túto okolnosť.

Podľa § 35 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 ak súd odsudzuje páchatel'a za dva alebo viac trestných činov, uloží mu úhrnný trest podľa toho zákonného ustanovenia, ktoré sa vzťahuje na trestný čin z nich najprísnejšie trestný; popri treste prípustnom podľa takého zákonného ustanovenia možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak jeho uloženie by bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. Ak sú dolné hranice trestných sadzieb odňatia slobody rôzne, je dolnou hranicou úhrnného trestu najvyššia z nich. Ak ustanovuje tento zákon na niektorý z takých trestných

činov len trest odňatia slobody, nemôže byť úhrnným trestom iný z trestov uvedených v § 27 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1961/140/20050701>> ako trest samostatný.

Podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu a pri obzvlášť nebezpečnom recidivistovi o jednu polovicu; súd uloží páchateľovi trest v hornej polovici takto určenej trestnej sadzby odňatia slobody. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať pätnásť rokov. Pri ukladaní výnimočného trestu odňatia slobody nad pätnásť do dvadsiatich piatich rokov nesmie horná hranica zvýšenej trestnej sadzby odňatia slobody prevyšovať dvadsaťpäť rokov. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Podľa § 35 ods. 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 súd uloží súhrnný trest podľa zásad uvedených v odsekoch 1 a 2, keď odsudzuje páchateľa za trestný čin, ktorý spáchal skôr, ako bol súdom prvého stupňa vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin. Spolu s uložením súhrnného trestu súd zruší výrok o treste uloženom páchateľovi skorším rozsudkom, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, pokiaľ vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad. Súhrnný trest nesmie byť miernejší ako trest uložený skorším rozsudkom. V rámci súhrnného trestu musí súd vysloviť trest straty čestných titulov a vyznamenaní, straty vojenskej hodnosti, prepadnutia majetku alebo prepadnutia vecí, ak taký trest bol vyslovený už skorším rozsudkom.

Správne postupoval okresný súd, keď obžalovanému ukladal súhrnný trest odňatia slobody podľa zásad vyjadrených v § 35 ods. 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005. Takémuto postupu zodpovedá zistenie, že prerokúvaného skutku sa obžalovaný dopustil pred tým, ako bol rozsudkom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/203/2007 zo dňa 18.11.2008 vyhlásený odsudzujúci rozsudok za iný jeho trestný čin, pričom tento skutok je vo vzťahu k teraz prerokúvanému skutku zbiehajúcou sa trestnou činnosťou. Pochybil však okresný súd, keď ukladal súhrnný trest podľa § 35 ods. 1 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a nie podľa § 35 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, keďže ide o viaccinný súbeh trestnej činnosti.

Vzhľadom na uvedené prichádzalo do úvahy uloženie súhrnného trestu odňatia slobody za trestný čin sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, keďže tento trestný čin je prísnejšie trestným oproti prečinu marenia výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 písm. d) Tr. zákona účinného od 01.01.2006. V zmysle § 35 ods. 2 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 sa upravovala trestná sadzba na 2 roky až 10 rokov a 8 mesiacov, keďže horná hranica trestnej sadzby za tento trestný čin je 8 rokov a táto zvyšovala sa o jednu tretinu, keďže nejde o prípad obzvlášť nebezpečného recidivistu.

Rovnako správne pri ukladaní trestu prihliadal okresný súd aj na zistenie o absencii poľahčujúcich okolností v zmysle § 33 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, avšak pochybil, keď ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 34 písm. j) Tr. zákona účinného do 31.12.2005 vyhodnotil, že obžalovaný M. M. už bol odsúdený. Z odpisu registra trestov obžalovaného M. M. síce plynie, že pred spáchaním trestných činov, za ktoré sa ukladá trest, bol odsúdený, avšak na všetky tieto odsúdenia sa na neho hľadí, akoby nebol odsúdený. Z miesta bydliska bol obžalovaný hodnotený všeobecne, bez záznamu o spáchaní priestupkov.

Odvolací súd, rovnako ako súd prvého stupňa, prihliadal pri ukladaní trestu ešte na jednu okolnosť prípadu a tou bola doba spáchaných skutkov, ktoré boli posúdené ako trestné činy. Obžalovaný ich spáchal v dobe od októbra 2005 do septembra 2007, čo znamená, že trest sa mu ukladal po 14 rokoch od spáchania ostatného skutku. Okrem toho ale odvolací súd poukazuje na ďalšiu dobu, ktorá je neprimeranou pri rozhodovaní o treste. Doba takmer 6 a 1 roka na vykonanie dôkazov súvisiacich s rozhodnutím o treste po povolení obnovy konania vo výroku o treste od septembra 2013 je nezodpovedajúcou rozsahu a náročnosti konania a rozhodnutia. Je síce faktom, že obžalovaný sa aj vlastným konaním pričínil v tejto veci o predĺženie trestného konania, keď sa neúčastňoval konania a vyhýbal sa mu predkladaním rôznych lekárskejších správ, či ospravedlnení, avšak na druhej strane je potrebné pripomenúť, že súd má zákonné možnosti na zabezpečenie prítomnosti obžalovaného v konaní pred súdom, ktoré v plnom rozsahu využité neboli. Toto zistenie bolo potom podkladom pre ukládanie trestu na spodnej hranici trestnej sadzby ako zadostučinenie za dlhšie trvajúce konanie pri

ukladaní trestu. Tým sa v zmysle čl. 13 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd naplnil účinný prostriedok nápravy za porušenie práva na spravodlivý proces, ktorý v sebe zahŕňa aj právo prerokovať vec v primeranej lehote.

Berúc do úvahy konštatované, krajský súd odvoláciu námietku prokurátora o sprísnení uloženého nepodmienečného trestu vyhodnotil ako neopodstatnenú.

Z uvedených dôvodov potom odvolací súd po zvážení všetkých do úvahy prichádzajúcich zistení prihliadajúc na okolností prípadu, na to, že trest sa ukladal za viac trestných činov, na spôsobené následky, na stupeň nebezpečnosti trestných činov pre spoločnosť, na osobu obžalovaného ako aj možnosti jeho nápravy, uzavrel, že uloženie trestu odňatia slobody vo výmere 2 rokov nepodmienečne za súčasného uloženia trestu zákazu činnosti viesť motorové vozidlá všetkých druhov v trvaní 4 rokov, keďže tento druh trestu bol obžalovanému uložený v zrušovanom výroku o treste za zbiehajúcu trestnú činnosť, je trestom primeraným.

Pre účely výkonu trestu obžalovaný bol zaradený do prvej nápravno-výchovnej skupiny, pretože do spáchania trestných činov, za ktoré mu bol ukladaný tento súhrnný trest, vo výkone trestu odňatia slobody nebol. Tým boli splnené podmienky ustanovenia § 39a ods. 2 písm. a) Tr. zákona účinného do 31.12.2005.

Napokon odvolací súd v rámci ukladania trestu obligatórne zrušil podľa § 39 ods. 3 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 výrok o uloženom treste v predchádzajúcom rozhodnutí, vo vzťahu ku ktorému bol súhrnný trest uložený, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Obžalovaný uplatňoval v odvolaní námietku, podstatou ktorej je zastavenie trestného stíhania pre dĺžku konania. K tejto námietke považuje odvolací súd za potrebné uviesť, že trestné stíhanie vo veci netrvá 13 rokov, pretože konanie o trestnom čine sprenevery právoplatne skončilo 21.06.2012 rozhodnutím krajského súdu o odvolaní pod sp. zn. 2To/18/2012. Vo veci bola povolená obnova konania vo výroku o treste uznesením konajúceho súdu sp. zn. 2Nt/10/2013 z 11.09.2013, preto bolo nevyhnutné pri právoplatnom výroku o vine rozhodnúť o uložení trestu, keďže podmienky na zastavenie trestného stíhania neboli dané.

V závere ešte odvolací súd poukazuje na chybu v napadnutom rozsudku, ktorá spočívala v opätovnom uznaní viny u obž. M. z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005 a v opätovnom rozhodnutí o uplatnenom nároku na náhradu škody, hoci uznesením konajúceho súdu sp. zn. 2Nt/10/2013 z 11.09.2013 bola povolená obnova konania iba vo výroku o treste. V dôsledku týchto zistených chýb odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. d), e) Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Tr. poriadku pri nezmenenom výroku o vine v rozsudku Okresného súdu Humenné sp. zn. 3T/28/2007 zo dňa 07.11.2011 v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove sp. zn. 2To/18/2012 zo dňa 21.06.2012, ktorým bol uznaný za vinného z trestného činu sprenevery podľa § 248 ods. 1, 4 Tr. zákona účinného do 31.12.2005, rozhodol vo veci spôsobom uvedeným vo výroku tohto rozsudku.

To boli podstatné dôvody, pre ktoré odvolací súd na podklade odvolania obžalovaného M. M., ale i prokurátora zmenil výrok o treste.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.